

Varfel. Den, som lovlig er varflet til at møde ved Forretningen, men udebliver uden at anmeldte gyldigt Forfald, maa tilskrive sig selv, at Sagen afgjøres uden noget Hensyn til de særlige Grindringer, som han maatte have kunnet fremføre.

§ 18.

Forretningen foretages af Formanden og to andre af ham tilkaldte Synsmænd i Forening. Ligger Hegnet i Skjellet mellem to Kommuner, udføres den af begge Formændene i Forening med den af Synsmændene i den ene af Kommunerne, som bemeldte Formænd ved Lodtrækning dertil vælge; den af disse, der har modtaget Begjæringen om Forretningens Foretagelse, skal fungere som Formand. Ved Forretningen skulle Synsmændene lade sig det være maagtpaaliggende at fremstille Forholdene klart for de Paagjældende og søge tilveiebragt Forlig mellem dem, naar dette lader sig gjøre. Opnaas Forlig, indføres dette i Protokollen og underskrives af de Vedkommende; kan Forlig ikke opnaas, optages Sagen til Kjendelse, som affiges snarest muligt, senest inden Forløbet af 3 Dage, og tilføres Protokollen med en Begrundelse af Kjendelsen samt underskrives af Synsmændene.

Kjendelsen affiges efter Stemmesfæthed; ere alle tre Synsmænd af forskjellig Mening, bliver Formandens Stemme den afgjørende.

Ved Slutningen af hvert Møde underskrives Protokollen af Synsmændene samt af Parterne, forsaavidt disse have været tilstede. Vægrer Noget sig ved at underskrive, bliver der i Protokollen at gjøre Bemærkning herom saavel som om den for Vægringen paabe- raabte Grund.

§ 19.

Fremisættes der under Forhandlingerne for Synsmændene fra nogen af Parternes Side Paastand paa, at noget af de ved Sagens Ordning i Betragtning kommende Punkter ifølge særlig Udkomst bliver at afgjøre paa en fra den almindelige Hegnslovgivning afvigende Maade, bliver Spørgsmaalet herom, hvis de Paagjældende ikke kunne blive enige om at lade det afgjøre af Synsmændene, at indbringe for Domstolene. I saa Fald gives det vedkommende Part en passende Frist, inden hvis Udløb han vil have at paatale Sagen, hvorhos Forretningen som Følge heraf udsættes, indtil endelig Dom er falden, medmindre den Paagjældende undblader betimeligt at paatale og forfølge Sagen, i hvilket Tilfælde Hegnsagen fremmes paa sædvanlig Maade, som om hans Paastand ved Domstolene var bleven underkendt. Dog bliver der i saa Fald i Kjendelsen at tage et udtrykkeligt Forbehold om, at det skal staa ham frit for, naar han senere maatte vinde sin Sag for Domstolene, at forlange Hegnsagen paany tagen under Behandling paa sin Bekostning.

Naar Synsmændenes Forretning i Overensstemmelse med det Foranførte bliver at udsætte, kunne de dog, saafremt de finde det nødvendigt og nogen af Parterne andrager derpaa, ved Kjendelse bestemme midlertidige Foranstaltningers Udførelse, og ved hvem de skulle udføres, samt hvem der foreløbig skal udrede Dmføstningerne derved. En saadan Kjendelse skal efterkommes af vedkommende Part under Forbehold af, at den, der er utilfreds dermed, ligeledes kan i saa Henseende søge Afgjørelse ved Rettergang.

§ 20.

Hvad enten Sagen afgjøres ved Forlig eller Kjendelse, maa den truffne Afgjørelse i hvert af de nedenfor nævnte Tilfælde indeholde Dplysning om de for sammes Vedkommende fremhævede Punkter:

1. naar nyt Hegn skal reises: om Hegnets Høide og øvrige Besskaffenhed, samt af hvem, og inden Udløbet af hvilken Frist det foreskrevne Arbejde skal udføres, og hvorledes der